

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

دوشنبه، ۲۷ سپتمبر، ۲۰۲۱

تهیه و تنظیم: م. نظام

چگونگی لغو بیانیۀ نماینده افغانستان در سازمان ملل

آقای غلام اسحق زی

با تغییرات بنیادی اخیری که از ۱۵ اگست امسال و سقوط کابل بدست طالبان سبب گردیده است، سوالی که نزد اکثر هموطنان مطرح گردید همانا موقف نماینده افغانستان در مجلس سالانه یا مجمع عمومی ملل متحد که همه ساله در نیویارک و به اشتراک نمایندگان ممالک عضو صورت میگیرد، بوده است. گرچه آقای غلام اسحق زی با وجود تغییر حکومت در افغانستان، هنوز امور نمایندگی افغانستان در نیویارک را پیش میبرد، ولی دولت جدید طالبان هم نماینده خود را که سهیل شاهین سخن گوی آنان در دوحه - قطر مقیم می باشد، به عنوان نماینده خویش معرفی و پیشنهاد صحبت دادند. اینهم به منزله دو پادشاه در یک اقلیم، سوالات زیادی را خلق نمود و برای خود مؤسسه مذکور هم بلا تکلیفی بی را گویا پیش نمود.

تا امروز که دوشنبه ۲۷ سپتامبر باشد، نوبت صحبت یا بیانیۀ نماینده افغانی در مجمع ملل متحد فسخ نگردیده بود، ولی امروز با لغو سخن رانی نماینده افغانستان، خبر در میدیا از بی بی سی و رویترز به دو نوع پخش گردید:

اول - از خبر گزارى رويترز چنين استنباط ميگردد كه نماينده افغانستان در ملل متحد، آقاي اسحاق زى خود از صحبت به نمايندگي از افغانستان منصرف گرديده است، نه اينكه تصميم از دفتر سازمان ملل يا نوع ديگري گرفته شده است. اينهم خبر:

موقف دولت افغانستان در مجمع عمومي سالانه سازمان ملل متحد

اسحاق زى از صحبت در مجمع عمومي سازمان ملل متحد انصراف داد

آلمان با شركت طالبان در نشست مجمع عمومي سازمان ملل مخالفت كرد

(خبرگزارى رويترز گزارش کرده است كه غلام اسحاق زى، نماينده حكومت پيشين در سازمان ملل كه قرار بود امروز در اجلاس مجمع عمومي اين سازمان صحبت كند، نام اش را از ليست صحبت كنندگان بيرون كشيده است.)

ازين رو، امسال از افغانستان كسى در مجمع عمومي سازمان ملل صحبت نمي كند.

اين در حالي است كه سرپرست وزارت خارجه نيز در يك نامه به سرمنشي سازمان ملل، سهيل شاهين سخنگوي دفتر سياسي طالبان در قطر را همچون نماينده تازه افغانستان به اين سازمان معرفي کرده است. اسحاق زى كه در حال حاضر به نمايندگي از افغانستان در سازمان ملل حضور دارد، نيز از سرمنشي سازمان ملل خواسته است كه ماموريت وي را تمديد كند. به گزارش رويترز، اسحاق زى درباره تصميم اخيرش چيزي نگفته است .

براساس اصول مجموع عمومي سازمان ملل، تا زماني كه كميته اعتباردهي اين سازمان درباره درخواست اسحاق زى و سرپرست وزارت خارجه تصميم نگيرد، اسحاق زى همچون نماينده افغانستان در سازمان ملل باقي مي ماند).

دوم - اينهم خبر امروز بي بي سي كه به اساس آن گويا بيانیه نماينده افغانستان امروز لغو گرديد:

سخنراني نماينده افغانستان در مجمع سازمان ملل لغو شد

(سخنراني غلام محمد اسحاق زى، نماينده افغانستان كه قرار بود امروز در اجلاس سالانه مجمع عمومي سازمان ملل انجام شود، لغو شد.)

آقاي اسحاق زى نماينده دولت اشرف غني در سازمان ملل، قرار بود در اين سخنراني عليه دولت طالبان حرف بزند اما به گفته يك سخنگوي سازمان ملل نام او از فهرست سخنرانان حذف شده است. مونيكا گريلى، سخنگوي رئيس مجمع عمومي سازمان ملل به خبرگزارى فرانسه گفته است

افغانستان اشتراک سهم گیری خود در مجمع عمومی را لغو کرده است. او گفته است که دفتر نمایندگی سازمان ملل دلیل این لغو را توضیح نداده است.

گروه طالبان هفته گذشته در نامه ای که به دبیر کل سازمان ملل نوشته بود، خواستار شرکت امیر خان متقی، وزیر خارجه این گروه در این مجمع شده بود.

در خبر های دوگانه متذکره، هم چنان از دو نماینده مختلف پیشنهادی طالبان اسم برده شده است.

در پایان دو خبر مهم، سطوری از فیس بوک محترم «ملک ستیز» به ارتباط وظایف محوله یک دیپلمات و نماینده دولت افغانستان در خارج، پیشکش میداریم:

سطوری از فیس بوک آقای ملک ستیز:

دیپلوماسی امتیاز نه، بلکه یک ماموریت مهم است.

نماینده دایمی افغانستان در سازمان ملل متحد حق ندارد که تریبون یک ملت را در مجمع عمومی سازمان ملل متحد خموش سازد. بر بنیاد منشور سازمان ملل متحد سفیران دولت ها در سازمان ملل متحد، نمایندگان ملت های این بزرگ ترین سازمان بین المللی هستند. در این وضعیت حساس مردم ما به حمایت های جهانی نیاز دارد. بحران سیاسی، فقر و بی اعتمادی بی داد می کند. شما نماینده ی یک ملت هستید و باید از نام آنها فریاد بکشید. دیپلمات خوب و تخصصی نماینده ملت در جهان است.

دیپلمات ها با استفاده از امتیازات زیاد روز های بی شمار و خوشی را می گذرانند. اما روز های بد باید جبران همه امتیازات را فراهم کند. نماینده دایمی افغانستان در سازمان ملل باید بیانیه رسمی را از نام ملت افغانستان تهیه کرده و به این مسایل به صورت جدی و عاجل بپردازد:

۱. بحران دولت:

افغانستان به بحران دولت مواجه است. دولتی در افغانستان وجود ندارد و این مسئولیت جهان است تا بر بنیاد منشور سازمان ملل زمینه ایحیای دولت فراگیر ملی را فراهم کند. سپس مشروعیت داخلی و بین المللی قابل دسترسی است.

۲. بحران اجتماعی:

افغانستان به بحران عمیق اجتماعی فرو رفته است. استکبار، تکموری و تکفکری همه ی افغانستان را فرا گرفته است. جامعه ی جهانی بر بنیاد قوانین بین الملل باید مداخله (مثبت) کرده و سازکارهای حمایتی را برای بهبود وضعیت فراهم کند.

۳ . بحران اقتصادی:

فقر، بی‌کاری و بی‌سرنوشتی حیات یک ملت را تهدید می‌کند. این مسوولیت جامعه‌ی جهانی به ویژه شورای اقتصادی و اجتماعی است تا با طرح برنامه‌های عاجل جلو این فاجعه‌ی عظیم را بگیرد .

۴ . بحران حقوق بشری:

حقوق بشر در افغانستان در تهدید و تحدید جدی قرار دارد. جامعه‌ی جهانی بر بنیاد اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر و کنوانسیون‌های هفت‌گانه‌ی حقوق بشر که ۲۰۰ کشور جهان را مکلف به تطبیق آن دانسته وظیفه دارد تا جلو فاجعه‌ی حقوق بشری را بگیرد. این بحران بصورت گسترده دامن‌گیر زنان افغانستان است. در قرن ۲۱ زنان افغانستان از حق حیات، کار، تحصیل و تحرک بی‌بهره می‌شوند این تصویر، ننگ جامعه‌ی جهانی است. سازمان ملل متحد باید به زودترین فرصت گزارش‌گر ویژه‌ی حقوق بشری در مورد افغانستان را تعیین کند. همچنان کمیته‌ی زنان سازمان ملل باید ماموریت خاصی را برای بررسی وضعیت زنان به افغانستان تعیین کند .

۵ . ژینوساید و تصفیة قومی:

طالبان عملاً دست به ژینوساید می‌زنند. هزاره جات و پنجشیر به صورت خاص قربانی این جنایت علیه بشریت هستند. جامعه‌ی جهانی مکلف است تا جلو ژینوساید را بگیرد تا به سان رواندا شرم‌سار بشریت و تاریخ نشود .

۶ . حمایت های بشر دوستانه:

جامعه‌ی جهانی باید کنوانسیون‌های چهارگانه‌ی ژینوا را در افغانستان فعال سازد. ما به دهلیزهای حمایت‌های بشرخواهانه نیاز داریم. سیاست را از حمایت‌های بشرخواهانه جدا سازید. دولت‌های منطقه بر بنیاد قوانین بین‌الملل مکلف هستند تا این دهلیز را فراهم کنند .

اگر نماینده‌ی دایمی افغانستان در سازمان ملل متحد به این نکات عمده و حیاتی نپردازد، در برابر یک ملت شرم‌سار خواهد بود. دیپلوماسی امتیاز نه، بلکه یک ماموریت خطیر است. مردم بی‌گناه افغانستان سزاوار حمایت عاجل بین‌المللی هستند. این مردم قربانی جنگ‌های بین‌المللی به نام «جنگ علیه‌ی هراس‌افگنی جهانی» هستند. حالا زمان آن رسیده که جامعه‌ی جهانی مسوولیت پیامد‌های این جنگ را به عهده گیرد.

پایان